

Dues novetats editorials avalen l'origen catalanoparlant de Colom

Es tracta de professors universitaris d'EUA que asseguren que va néixer en algun territori de la corona d'Aragó

El llibre *El ADN de los escritos de Cristóbal Colón* (Edicions Puerto) de la professora emèrita de la universitat de Georgetown, Estelle Irizarry, "proposa i confirma el verdader origen català del navegant".

Segons el membre del Centre d'Estudis Colombins i autor de vuit llibres sobre Colom, Nito Verdera, aquesta novetat editorial afirma "en veu alta que Colom era natural d'un territori de l'Antiga Corona d'Aragó, súbdit de Fernando i que va aprendre el català abans que el castellà".

També des dels Estats Units d'Amèrica, Charles J. Merrill, professor de la universitat de Mount Saint Mary, ha escrit un llibre que ho assegura. L'any passat les seves conclusions –després de divuit anys d'estudi– es van publicar a Washigton i enguany l'editorial Cossetània se n'ha encarregat de la traducció i la distribució a Catalunya (*Colom. 500 anys enganyats*).

Amb aquest llibre, Merrill demostra que el descobridor d'Amèrica era un català que mantenia una antiga enemistat vers la família dels Reis Catòlics, i per això els monarques van ocultar la catalanitat de Colom i van fomentar la idea que era italià. La mentida va guanyar credibilitat perquè es va anar repetint de forma autoritzada fins que es va convertir en un dogma històric. Però, com diu l'autor: "Fins a cert punt, és possible que el mateix Colom i la seva família acceptessin aquest engany. Devien tenir-hi les seves raons. Però no hi ha cap motiu perquè nosaltres hi estiguem d'acord".

El català en els escrits de Colom

A *El ADN de los escritos de Cristóbal Colón*, Irizarry, professora titular de literatura hispànica, detalla unes 18 categories de ladinismes lèxics, morfològics, ortogràfics i sintàctics que es troben en el castellà de Colom i discuteix variants com el ladí català. "En els escrits de Colom –cent cartes, diaris i apunts– apareix un idioma semblant al castellà, que sembla un espanyol incorrecte", diu l'escriptora.

Un d'aquests exemples és la puntuació i la redundància del possessiu, una construcció que va desaparèixer en el castellà abans del 1474 segons Lapesa però que apareix en escrits de Colom el 1492. L'autora ha confessat que va descobrir que "l'estil de puntuació obeïa una disposició geogràfica" i que entre els centenars de documents que va examinar hi havia "un patró". En aquest sentit, ha manifestat que "els de Castella no usaven vírgules –una diagonal senzilla o doble que li servia de coma, punt i coma i punt final– i que aquestes sorgien a les terres avui catalanoparlants de l'Antiga Corona Regne d'Aragó".

Alhora, Irizarry ha apostat per la revaluació de documents entesos fins ara com autògrafs colombins, ja que "si no tenen vírgules, com l'únic document que diu que va néixer a Gènova, són falsificats o escrits per un notari o copista".

Font:

Avui.cat

http://www.avui.cat/cat/notices/2009/10/dues_novetats_editorials_avalen_l_origen_catalanoparlant_de_colom_74501.php